

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות צח.

מסורת הש"ס

(א) כלים פי"ו מט"ס בבורות מ
מסמסס פו, (ג) מדות לד, פיל
(ג) וזכרים קב, (ד)
מ"ג סמדיקן ק"ע"א
(ה) נס: אימנר נמי חקיקן,
(ו) גליל סק, סוטו ה"ב
(ז) ספספסא דיוס פ"ב הי"ב
ויומא (ח) ע"ש, (ט) ז"ק
(ע) כ"ה: (מנכס), (י"ל) שסס
תעסרס על שגל וי"ש
תעסרס ערסר וי"ל על חסס
דעסרס כל אהד על שג וי"ל אס
לחוסק ייחא א"ל ק"ס על
הדיוק ייחא שסס ערסרס
שס אה"א א"ל שג וי"ל דעסרס
(כ) מנכס: (י"ד) למנ"מ ד"ק מ,
מ"דדיוק סר סיו מנכס, (ט"ז)
(יח) עין ש"ק, (י"ח) שרין ג"ק

תורה אור השלם

1. יורדו כל עבדיך אלה אלי והשתחו לי לאמר: אהא אהא וכל העם אשר ברגליך ואתי כן אנא יצאנו מעם פריה בדרך שמת א ה
2. ויד' יתה אל אליהו ושנים ממתי ורץ לפניו ויאמר ערץ בבאכה ויעלה ערץ אליו ויאמר אליו: מליכ א ה מן
3. ויד' הנהל ועלה על שפתו מזה והנהל על עין אבאכל אל יבול עלדה ולא יתם פרו לחדיש יכבד כי מימינו המקדש הזה יצאנו וזהו פרו למלאכה ועלדה לתרונה:

יחזקאל מו י
4. וְלִקְחָתָם סֵלֶת וְאָפִיתָ
אֹתָהּ שְׁתֵּי עֶשְׂרֵת חֲלוֹת
שְׁנֵי עֶשְׂרִים יְיָהּ הַחֲזָקָה
הָאֶחָת.
וְתָתַתְּ עַל הַמַּעֲרֵבֶת
בִּלְבָּנָה זָכָה וְהִיחָה לָלֶחֶם
לְאֹכְלָהּ אִשְׁלֵי לֵךְ.
וַיִּרְאֶה כו
6. וְשָׁמַתָּ שָׁם אֶת אֶרְוֶן
הַמַּעֲרֹת וּסְכָתָה עַל הָאֶרֶץ נָתַן
לָהֶן.
7. וַיִּרְאֶה הַבְּדִים וַיִּזְרֹא
לְבָדִים מֵהַבְּדִים מִן הַקֶּדֶשׁ עַל
פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרָא
הַחֲצִיצֶה וְהָיָה שָׁם עַד הַיּוֹם
מְלִכִּים אֲחָה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חמשין וכו'
ממשי אמותיו דהיינו מן
הרפס: (ב) ד"ה ויך וכו'
אליהו רץ לפני: (ג) ד"ה
ועלו לתרופה וכו' ועל הנחל
ועלה על שפתו מזה:
(ד) ד"ה כפרותי וכו' ליכא
למימר הכי דמחדש:

רבינו גרשום

[illegible]

לא שנה הכי ולא שנה הכי' כלומר כ'
לא פש ליה צין קרן לקרן אלף כי' וז'
ותמניה'. דלוקן אמתיה ב' צות' א' חו'
רוח צניסם ומדקרי להאי חיק האמה'
א' צנינויות אלמא צנינויות היינו ב'
ששה: ומדקרי ליה צנינויות מכלל'
דאיכא דניפשא מינה. במתניה: שם'
אמורא. מקלות יה שם שצבן מודדין'
האמות ודן א' [לדקן] אמה: בשוין'
הצירה. ודן אחד הדיה צניו על'
שער המזרחי של עזרה ומצוייר'
בצבנית שזרן שצירה. של משה.
צבן ששה: כדי שיהיה אומנין נוטלין'
בקטנה. שריה גזרן ממהם על'
האומנין ק' וכן אמות צנין תצנו'
לצדק הית' צבן וכן דמיס בצמה'
של משה ומצויירין לו למדת אמה'
גדולה שימירה עליה אכצע כ'
שיזיפו על תנאם משלהם שלא יפחמו'
ונמאלי נהיט מן ההקדש יותר ממה'
שעשו וצאין לידו מעילה: וחדא'
לדבא ונאספא. כשמנתין א' ארסי'
והצב לעשות טעלג צב חמש א' ארסי'
עשר בצמה של משה עושין אותה'
למדת האמה שימירה עליה חצי אכצע'
ולא בצמות שימירה עליה אכצע לפי'
שמתנות יקרה היא ארס טוב לצבא'
של קרן. אורסי. מאיירית: דרי שידעו.

ויראו מהיכן באו ויתנו הודאה לנמלכותם)
שהזיכרון משם: **ששהא אימם מלכות**.
פרם עליהם ולא יימדדו בהם: **ואילו**
לידיהם לא אמר ליה. ותרדו להי
והשחמיות לא ו'אע"ג דמסקנא הני
הוה ויבא פרעה לילה [שמות י'] **וירד**
לפני אחאב. אליהו (ב) לפני אחאב
שהיה רוכב על סוסו משום כבודו
שאין דרך מלכים ללכת יחידים: **ועליו**
לתרופא. גבי מעיין שעתיד לעל
מצינו תהי' הקדשים חזק. ואל

(א) שפת המהל יעלה מזה ומזה כל [עץ]
(עלה) מאכל והיה פתיו למאכל ועלהו
למרופה. ואידי דאריי בצלוגתא דרז
סוקדא ורז יתכן נקט לה הכא וקדשי
נוטריקון למרפוש: **למשיח פה**
שלמעלה. פה אלמים שכל אלה
הפולחן ממנו הרפא: **פה שלמעלה.**
זה רחם של עקרות: חוקיה וזר
קפדא חן ומרפא מילתיהו טפי
והיא היא: ואילו נאמר **שמים**
מערכות שש המערכת ולא נאמר
שמים עשרים: היינו אומר שלש של
שש. שמים מערכות הרי תרין
שלש המערכת היו מערכת שלשית.

ובספרים דכחז בזה שלש של שלש
הכי משמע חילו לא נאמר שמים עש
קני בג' חלות: לכך נאמר שמים
מערכת המערכת על השולחן הייטי
מחלה: פירוש מחלה הוא וקני לא
מניל^ט מדקך היו גדיו מונחים ממורס
בפוחית דלורן קיימי כדאמרין לקמן]
ענעמא ולא משום מחלה דהא אמה טור
ארון וזדים דיאשיהו גנוו בנס' יומא]
במגילת (ד' י'): עשה משה כמנהג
משמע דדבר דכנס היה עומד אלהמ

(אלא) בגובהה קאמר כדארמון; אף אנן נמי תנינא דר
שליחין וכו'; מדיקארמר בינונית מכלל דאיכא נפישא מינה;
שושן הבירה מצויירת: אחת היתה זקופה באותה לשון
גנה למלאכת כסף וכו'. ויתוריה הגדולה של אצבע על
חסדסא ורב יעחק: אילו נאמר שתיים מערכות שש המעו-
בר חוצץ בין הביזיון ללחם גמור: על בסומך "ג"ה הש-
טועלין תקטנה כשמתיני עמהם וכו'.

(ג) על ששה לכן

לֹא שָׁנָא חָכִי וְלֹא שָׁנָא חָכִי מִזִּבְחָה כְּמָה הוּי
חֲמִשְׁשִׁין וְתַמְנִיָּא פְלִגִּיָּה דְּמִזִּבְחָה כְּמָה הוּי עֲשְׂרִין
חֲמִשְׁשִׁיָּה מִקְרָנוֹת וְעַד סוֹבֵב כְּמָה הוּי עֲשְׂרִין
וְתוֹלְתָא כְּמָה בְּצִיד לְפִלְגִּיָּה דְּמִזִּבְחָה שִׁיתָא
וְתוֹנֵן אִם עִשָּׂאָה לְמִטָּה מִרְגְּלוֹ אִפְּלוּ אִמָּה
אֲתָח כְּשִׁירָה דִּיקָא נָעַד לְכַתִּיב חִיק הָאִמָּה
וְיֹאמָה רֹחֵב שְׁמוֹעַ מִינָה וְכִמָּה אִמָּה בִּינִינֹתָ
אִמֵּר ר' יוֹחָנָן שֶׁשָּׁה מַפְחִים אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר
אֲבִין אָף אֲנִי נָמִי תִּנְיָנָא רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר הִשְׁלַחֵן
אֲרֹכּוּ שְׁנֵים עֶשֶׂר וְרֹחֵב שִׁשָּׁה מִכְּלָל ^א דְּהוּיָא
אִמָּה דְּנִפְיִשָׁא מִינָה אִין ^ב וְהָא תַּנָּן ^ג שְׁתֵּי
אֲמוֹת הֵיוּ בִּשְׁשִׁין הִבְרִיָּה אֲתָח עַל קֶרֶן מִזְרִית
צִפְּפוֹתָא וְאֲחָת עַל קֶרֶן מִזְרִית דְּרֹמִית שַׁעַל
קֶרֶן מִזְרִית צִפְּפוֹתָא יִתְרָה עַל שַׁל מִשָּׁה חֲצִי

אצבע שעל קרן מזרחית דרומית היתה יתי'ה
על של משה אצבע ולמה אמרו אחת גדולה
נוטלין בקמנה ומחזירין בגדולה כדי שלא יב'
חדא לכספא ודהבא וחדא לבניינא תנן התם
צורה מאי טעמא רב חסדא ורב יצחק בר אבא
בא וחד אמר כדי שתהא איתמ מלכות עליה
מלכות על ק"ך שנא' ויורדו כל מעברך אלה
לדידיה לא עלך"ל ר' יוחנן אמר מהבא שנאמת
מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה;
יצחק בר אבדימי חד אמר להתיר פה שלמעל
איתמר חזקה אמר להתיר פה אלמים בר ק'
רבנן אילו נאמר ולקחת סלת ואפית אותה'
שתיים מערכות ולא נאמר שש הייתי אומר ר'
לכך נאמר שש ואילו נאמר שתיים מערכות
עשרה הייתי אומר שלש של שש שש לכך
שתיים עשרה חלות ומערכות ולא נאמר שתי
ארבע ארבע ב' לכך נאמר שתיים ושש הא עד
למנו הא כ'צד נותן שתיים מערכות של שש
ואחת של שמונה לא יצא שתיים של שבע שש
כאילו אינה והא בעינא^ט ונתת על אמר ליה ר'
רב המנונא לרב חסדא ר'בי למעמיה דאמר על
המערכת לבונה זכה על כסמךך אתה אומר על
כשהוא אומר וסכות על הארון את הפרוכת
שבמקדש וכו'; תנו רבנן יכל הכלים שבמקדש
מארון שארכו לרחבו של בית וכך היה מונה
הכי קאמר כך היה מונה^י מדבריו כך ה'
ויאריכו הכדים יכול לא היו גונעין בפרוכת
יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין^{יב} תלמוד ל

אלא שהם מערבות שז' הוי משמע (א)מים מערבות רבא. דמשמע וכו' לא: ואילו נאמר שהם עשרה ולא מר שגז של ד' ד': והא בעינן ונחא על. המערכת על: (ב)כל הכלים. כגון שלחנות אורזן (א) לאורזן מל' מערב דמלמך דבך ברייתא לקמן מכלל דלורז הארזין מל' (ב)ודבי וכו' דמלמך דמלמך למעבד: פירוש יתיה (א)ן והוי במקדש ראשון. (א)ו"מ לוקמה במקדש ד' דהי פירוש ועוד דקרא במקדש ראשון כתיב: (א)דוקאן וכו' (א)פירוש דבדדיר היה לו עשר אמות ריוח ממנו לכותל לכל ד' והדדיר אלא (א) הדדיר קאי והפתח נמי היה באמצע ככותל מורר

וידא דאמר לך האמות היו בעיניה חזן
מדות של אמות. ב': קנים: היו בשושן
לך מדרות צפונות ואחל על קין (ב': 6)
ל: אמות: בין שידיו מהיכן ששעל
אלה אמות שחם שגברתו של שש שש
עצמו באותן שתי טעמי ואורי שכן
שחם שגרה ולפיכך ארך שלש אמות:

על כיון דכניסת יסוד באמה בת שש
 וכלל היא אמה לא חשיב לה: חמשין
 דיקא נמי. דחיק האמה גובהה ואמה
 לר' מאיר דאמר לעיל [15]. כל האמות

שלא יבואו ידיר מעי'ה. לאו
דוקא פוקדש שזה מנה
שמילע על זה פוקדש מחולל אלף
שלא היו ר'הם ליהנות מאלף הקדש:
חדא כספא ודהבא. אומה של
קין מוחזרת לפניות אומ'ן
(איז לו) מלפנ'ן וזה יאמ'ה:
אחת של איבער ואחת של שמונה.
חדא נקט והוא הדין בעינ'
ר'אמר: ר'אין אורו כ'אזי אינו.
יממה הא א'ין שול'ן מוקדש ויתר
מ"ב טפיס ונמל' מ'אדס למלע
מ"ב וי"ל כגון דמשקע ליה לשביעי
עבד שהוא בתוך הששי ומיי'י שעשו
בזאתו ענין שיכול לקטע בתוכו:
דחזני

לילה חצי אצבע נמצאת יתירה
חת קטנה כ"כדי שיהיו האומנים
לידי מעילה ותרתי למה לי
עני המורה עליו שושן הבירה
יש חד אמר כדי שידעו מהיכן
א"ר ינאי עלולים תהא אומת
ליתשתחוו לו לאמר ואילו
יד ה' היתה אל אליהו וישנם
להו לתרופה רב חסדא ורב
וחד אמר להתיר פה שלמטה
אמר להתיר פה עקרות תנו
ים עשרה חלות ושמט אותם
של ארבע ואחת של שמונה
המערכת ולא נאמר שנים
מר שנים עשרה ואילו נאמר
ושש הייתי אומר שלשה של
יא יאמר ג' מקראות הללו לא
שש ואם נתן אחת של ארבע
רבי אומר רואין את העליונה
חסדא לרב המונא ואמרי לה
מוך דתניא רבי אומר ונתת לה
בסמוד ואיזו אלא על ממש
אומר על בסמוד: כל הכלים
ארכן לארכו של בית חוץ
יהיה בדיו מונחין מאי קאמר
מונחין ובדיו מנלן דתניא
תלמוד לומר ויראו אי ויראו
לא יראו החוצה אי כיצד
דוחקין

[א] שלש ואם תרצה להוסיף שלשים
 אמר שהם ושא. אלא ונתת אותם
 ה ובי יידיז לה על השביעית איכא
 תמזרח למערב: **כך היה מונח.**
 לדרום ורחובו ממזרח למערב דבדים
 וסוף צפחה בים קדש קדשים לנביעות
 [א] איכא למימר (י) דצמקדש שני לא הוה
 פ' שהיה הארון כנגד הפתח כדמארי'
 ה עשרים על עשרים ומקום ארון אינו
 יהיו הדדים בולטין צפוחתם:

ואם: (י) אורכן. לאורכו: (יב) למעבר. והוא

עין משפט
נר מצוה

לו א מיי פ"ח מהל' מעילה
הל"ה:
לו ב ג מיי פ"ה מהל'
תמידין ומוספין הל"ב
ופ"ג מהל' בית הבחירה הל'
ד:
לח ד מיי פ"ג מהלכות בית
הבחירה הל"ב:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

(א) מכלל. דאיכא: (ב) א"ן.
 (ג) דמן: (ד) לכן נאמר שמים
 והשמים. גלויין תימה לכתוב
 שמים עשרה חלות שש
 העשרות ילידה אמרני
 מערכה אחת של שש ושמים
 של שלש שלש עכ"ל
 הוליון: (א) מדבר היו בדיו
 מנחמים ובדיו: (ב) ורצאן.
 לחזן: (א) כשמתנחן: עם
 צורפי הזה: (א) אליהו. עש
 (ח) מפרשי: (א) של. שלש עשרה

בעינין: יצ) פרוכת. הא ליקא:
מדה גדולה: ותרת. יתירות
ת. שיזכרו שהן משועבדין:
יש מקראות: והא בעינין על
ולא היו נוגעין בפרוכת.

ד שמים עשרה ולפיכך תירץ שלשה נ"ל: